

STATUS

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2004 4,4

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΕΙΔΩΛΟ

Ο ΝΙΚΟΣ
ΤΟ ΣΚΕΦΤΕΤΑΙ
ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΚΙΝΟ

(ΣΤΟ ΜΕΤΑΞΥ, ΠΡΟΒΑΡΕ
ΤΑ ΝΕΑ ΚΟΣΤΟΥΜΙΑ
ΤΗΣ ΣΕΖΟΝ)

**ΕΞΥΠΝΕΣ
ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ**

BILL CLINTON

HALLE BERRY

ΠΑΝΟΣ

ΠΑΝΑΓΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΙΩΡΓΟΣ

ΚΟΥΜΕΝΤΑΚΗΣ

ΜΑΡΙΟΣ

ΦΩΤΚΟΥΛΗΣ

ΜΙΧΑΛΗΣ

ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΜΠΟΤΕΣ,
ΔΕΡΜΑΤΙΝΑ
ΚΑΙ ΚΑΥΤΑ
JEANS
20 ΣΕΛΙΔΕΣ REBEL
ΚΑΙ WESTERN CHIC

GUY STUFF

ΖΟΥΜΕΡΑ
BURGERS

MACHO

BIBΛΙΑ

SEXY

ΚΟΡΙΤΣΙΑ

ΚΑΙ ΤΟ

ΚΑΛΥΤΕΡΟ

ΜΕΘΥΣΙ

MEΘΥΣΙ

MEΘΥΣΙ

MEΘΥΣΙ

MEΘΥΣΙ

EXTRA ΤΕΥΧΟΣ

ΣΙΝΕΜΑ 04-05

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ

ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΑ

9771107858009 09

ΟΙ ΗΡΩΕΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑ- ΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ

ΘΑ ΚΟΛΥΜΠΟΥ-
ΣΑΤΕ ΑΠΟ ΤΟ
ΣΟΥΝΙΟ ΣΤΗ ΜΗ-
ΛΟ ΑΝ ΕΙΧΑΤΕ

ΕΝΑ ΠΟΔΙ Ή ΕΝΑ ΧΕΡΙ;
ΠΕΡΥΣΙ, ΑΥΤΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ
ΤΟ ΕΚΑΝΑΝ.

ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΙ
ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΤΟΥ
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ. ΟΙ ΗΡΩΕΣ
ΤΩΝ ΠΑΡΑΟΛΥΜΠΙΑΚΩΝ
ΑΓΩΝΩΝ, ΠΟΥ ΔΙΕΞΑ-
ΓΟΝΤΑΙ ΦΕΤΟΣ
ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΤΗ
ΧΩΡΑ ΜΑΣ. Η ΜΕΓΑΛΗ
ΦΙΕΣΤΑ ΜΟΛΙΣ
ΤΕΛΕΙΩΣΕ. ΞΕΚΙΝΑ,
ΟΜΩΣ, ΜΙΑ ΓΙΟΡΤΗ ΠΟΥ
ΑΞΙΖΕΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ.

ΑΠΟ ΤΗ ΜΑΡΙΑ ΑΛΒΑΝΟΥ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ:
ΒΟΔΩΡΗΣ ΨΙΑΧΟΣ (SMILE).

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
ΑΘΗΝΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ
GROOMING, MAKE-UP ΚΑΙ
ΜΑΛΛΙΑ: ΠΕΤΡΟΥΛΑ ΔΟΥΡΑΜΠΗ
ΒΟΗΘΟΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΟΥ:
ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΟΥΛΑΣ (SMILE)

» ΝΙΚΟΣ ΠΑΤΕΡΑΚΗΣ

(Συμμετέχει στους Αγώνες Ιστιοπλοΐας)
Μετρά πολλές διακρίσεις σε μεσογειακούς
και διεθνείς αγώνες.

» ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΜΠΑΤΣΑΛΙΑ

Κολυμβήτρια με διεθνείς διακρίσεις
που συμμετείχε στην Εθνική Ομάδα
του Σίδνι.

ΜΑΡΙΑΝΝΑ: ΜΕΤΑΞΕΥΣΤΟ ΦΟΡΕΜΑ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΡΚΟΣ, ΒΡΑΧΙΟΛΙ ΑΠΟ ΦΙΑΝΤΙΣΙ ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΑΛΛΙΝΟΓΛΟΥ ΑΠΟ
ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΔΕΞΙΑ: ΝΙΚΟΣ: ΣΑΚΑΚΙ ΑΠΟ ΚΟΣΤΟΥΜΙ ΚΑΙ ΤΖΗΝ BOSS-HUGO BOSS (ΣΑΓΙΑΚΟΣ),
ΠΟΥΚΑΜΙΣΟ MAH JONG.

» ΣΑΚΗΣ ΚΩΣΤΑΡΗΣ

(Συμμετέχει στην ομάδα του Βόλεϊ)
Μέλος της μέλος της ελληνικής Παραολυμπιακής
Ομάδας στο Σίδνεϊ το 2000, με σημαντικές
πανελληνίες και διεθνείς διακρίσεις.

» ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΑΤΖΗΜΠΕΣ

Κολυμβητής με διεθνείς διακρίσεις που
συμμετείχε στην Εθνική Ομάδα της Ατλάντα.

» ΚΩΣΤΑΣ ΦΥΚΑΣ

(Συμμετέχει στην κολύμβηση)
Χρυσός Παραολυμπιονίκης στην
κολύμβηση με δύο χρυσά μετάλλια στο
Σίδνεϊ και ένα αργυρό στην Ατλάντα.

Η αυλαία των Ολυμπιακών Αγώνων έχει πέσει. Στις άδειες κερκίδες απομένει ο απόηχος των χειροκροτημάτων. Για λίγες μέρες μόνον, αφού τη σκυτάλη παίρνουν οι Παραολυμπιακοί Αγώνες, από τις 17 έως τις 28 Σεπτεμβρίου. Πρόκειται για την κορυφαία αθλητική διοργάνωση για αθλητές με αναπηρία, που θεωρείται ισοτίμη των Ολυμπιακών

Αγώνων. Η πρόθεση «παρά», άλλωστε, σαν πρώτο συνθετικό της λέξης «Παραολυμπιάδα» σημαίνει «κοντά σε», «πλησίον».

Δυστυχώς, στη χώρα μας δεν είναι γνωστά (στο ευρύ κοινό τουλάχιστον) τα επιτεύγματα των αθλητών με αναπηρία. Οι λιγοστές αναφορές σε αυτούς από τα ΜΜΕ διανθίζονται συνήθως με μελοδραματικές κορόνες και δημοσιογραφικά κλισιέ. Με αποτέλεσμα να μένει η εντύπωση ότι πρόκειται για «ατυχήσαντες» της ζωής και όχι γι' αυτό που πραγματικά είναι: αθλητές με εξαιρετική δύναμη και αγωνιστικό πνεύμα. Αθλητές που προπονούνται σκληρά για να «πιάσουν» τα όρια συμμετοχής στους Αγώνες και στη συνέχεια αγωνίζονται για να διακριθούν και για να πετυχαίνουν ολόενα και σημαντικότερες επιδόσεις, οι οποίες είναι ανάλογες κι ενίοτε καλύτερες αυτών των Ολυμπιακών Αγώνων!

Η ΠΡΕΜΙΕΡΑ των Παραολυμπιακών Αγώνων έγινε στη Ρώμη το 1960, αμέσως μετά τους Ολυμπιακούς. Περίπου 400 αθλητές από 23 χώρες συμμετείχαν σε 8 αθλήματα, 6 από τα οποία εξακολουθούν και σήμερα να περιλαμβάνονται στο επίσημο πρόγραμμα. Από τότε διεξάγονται κανονικά κάθε τέσσερα χρόνια, πάντα την ίδια χρονιά με τους Ολυμπιακούς Αγώνες, συγκεντρώνοντας τους καλύτερους αθλητές με αναπηρία από όλο τον κόσμο. Το 1976 διεξήχθησαν οι πρώτοι χειμερινοί Παραολυμπιακοί Αγώνες στη Σουηδία.

Η Παραολυμπιάδα του 2004 είναι η 12η κατά σειρά και αναμένεται να έχει πολύ μεγάλη συμμετοχή. 4.000 αθλητές από 140 και πλέον χώρες θα αγωνιστούν σε 19 αθλήματα. Σε αυτούς τους Αγώνες συμπεριλαμβάνονται για πρώτη φορά στην ιστορία το ποδόσφαιρο 5 επί 5, το βόλεϊ (καθιστών) γυναικών και το τζούντο γυναικών. Επίσης, ύστερα από τη συμφωνία συνεργασίας μεταξύ της ΔΟΕ (Διεθνούς Ολυμπιακής Επιτροπής) και της ΔΠΕ (Διεθνούς Παραολυμπιακής Επιτροπής), οι Ολυμπιακοί και οι Παραολυμπιακοί Αγώνες διοργανώνονται για πρώτη φορά από την ίδια Οργανωτική Επιτροπή. Μία ακόμη σημαντική πρωτιά που διεκδικεί η Παραολυμπιάδα της Αθήνας

είναι ότι οι αθλητές δεν θα χρειαστεί να πληρώσουν για τη συμμετοχή τους στους Αγώνες, όπως γινόταν μέχρι τώρα, μια που η Οργανωτική Επιτροπή εξασφαλίζει τη διαμονή και τη διατροφή τους.

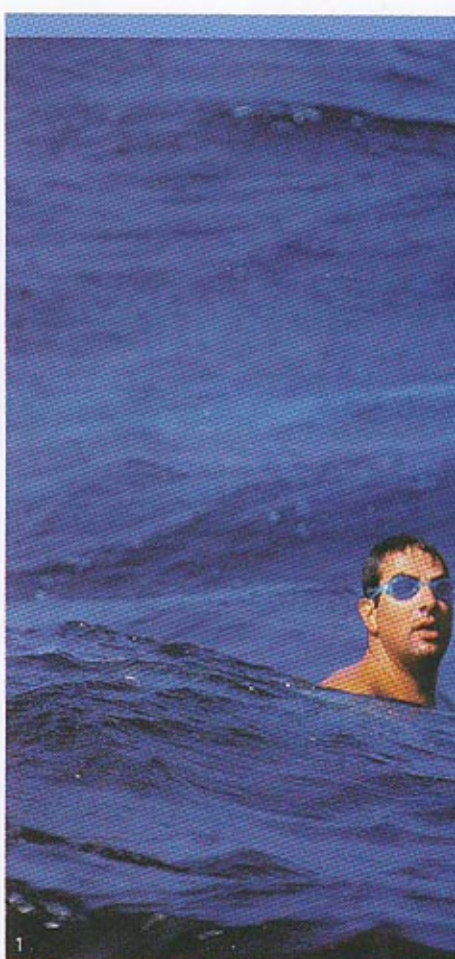
Η χώρα μας συμμετείχε για πρώτη φορά στους Παραολυμπιακούς Αγώνες του 1976, που διεξήχθησαν στο Τορόντο του Καναδά. Στους τελευταίους Παραολυμπιακούς Αγώνες στο Σίδνεϊ, το 2000, οι 42 αθλητές της ελληνικής αποστολής κατέκτησαν 11 μετάλλια, φέρνοντας τη χώρα μας στην 33η θέση της παγκόσμιας κατάταξης. Φέτος, η εθνική παραολυμπιακή μας ομάδα περιλαμβάνει 125 αθλητές, που θα αγωνιστούν σε 18 από τα 19 αθλήματα του προγράμματος. Κάποιοι από αυτούς, ακριβώς πριν από ένα χρόνο, πραγματοποιούσαν ένα μοναδικό εγχείρημα: το Αιγαίαθλο. Μία μαραθώνια σκυταλοδρομία ανοικτής θαλάσσης, συνολικής απόστασης 145 χιλιομέτρων! Το STATUS ήταν εκεί.

ΗΤΑΝ ΜΙΑ ΤΡΕΛΗ ΙΔΕΑ που γεννήθηκε... ενώπιω του καλοκαιριού του 2001 και πέρασε κυριολεκτικά από χίλια μύρια κύματα, τόσο κατά τη διάρκεια της οργάνωσης όσο και κατά τη διάρκεια της υλοποίησής της, το φθινόπωρο του 2003.

Η ολοκλήρωση του Αιγαίαθλου ήταν η καλύτερη απόδειξη ότι η αναπηρία σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να σταθεί εμπόδιο, όχι μόνο στην ενασχόληση με τον αθλητισμό, αλλά και στην πραγματοποίηση του πλέον τολμηρού εγχειρήματος. Είναι, τελικά, μόνο ζήτημα θέλησης, επιμονής και υπομονής για να υπερβεί κανείς τα όριά του. Την ομάδα αποτελούσαν ο Κώστας Φύκας, χρυσός Παραολυμπιονίκας με δύο χρυσά μετάλλια στο Σίδνεϊ και ένα αργυρό στην Ατλάντα, ο Σάκης Κωστάκης, μέλος της ελληνικής παραολυμπιακής ομάδας στο Σίδνεϊ το 2000, με σημαντικές πανελλήνιες και διεθνείς διακρίσεις, που φέτος συμμετέχει στην ομάδα του βόλεϊ, ο Νίκος Πατεράκης, με πολλές διακρίσεις σε μεσογειακούς και διεθνείς αγώνες, που θα λάβει μέρος στους Αγώνες της Αθήνας στο άθλημα της ιστιοπολίας, η Μαριάννα Μπατοαλιά και ο Γιάννης Χατζήμπης, κολυμβητές με διεθνείς διακρίσεις που συμμετείχαν αντίστοιχα στην Εθνική Ομάδα του Σίδνεϊ και της Ατλάντα.

Την αγωνιστική ομάδα του Αιγαίαθλου συμπλήρωναν δύο προπονητές-κολυμβητές, ο Γιώργος Μαθάς, που μεταξύ άλλων έχει διασχίσει τη Μάχη και θεωρείται ο πιο έμπειρος Έλληνας κολυμβητής ανοικτής θαλάσσης και ο Πέτρος Τσάλλας, πρωταθλητής Ελλάδας για πολλά χρόνια στην κολύμβηση μεγάλων αποστάσεων.

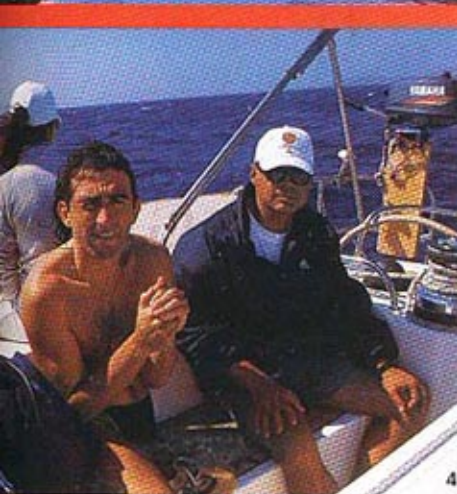
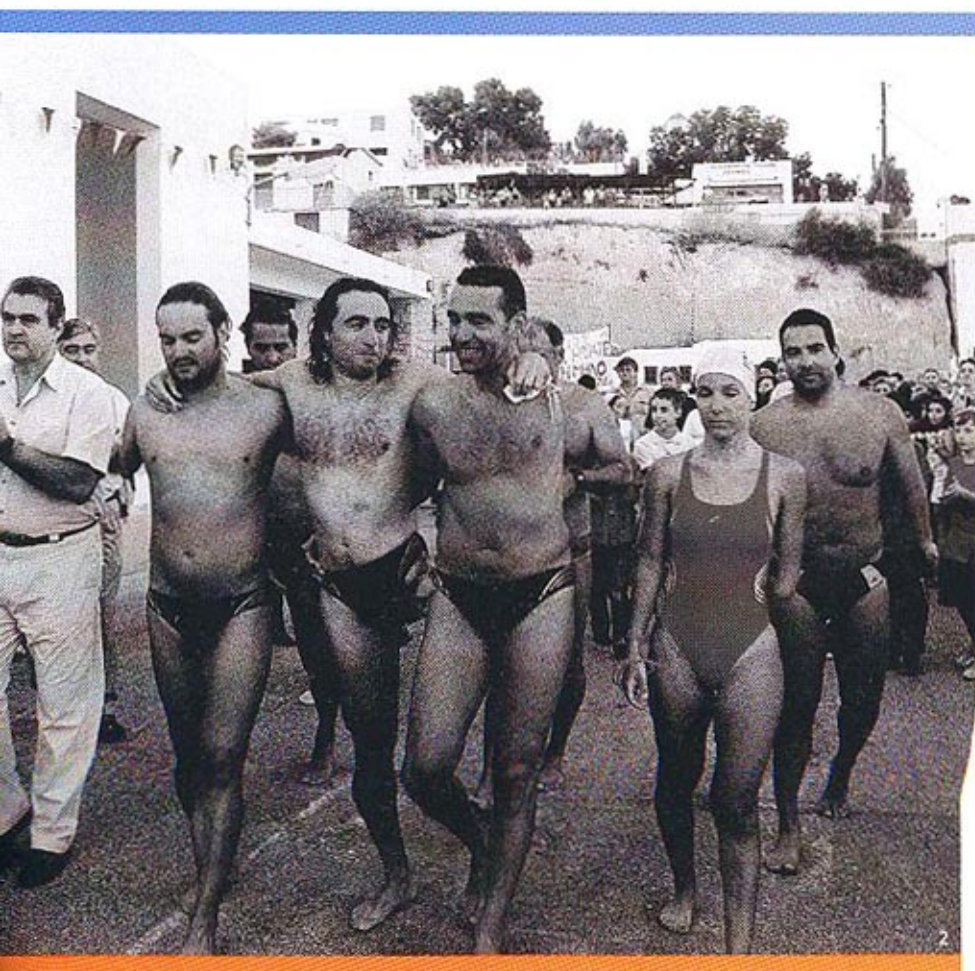
Όλοι οι αθλητές, έχοντας συμμετάσχει σε διάπλους, όπως της λίμνης Πλαστήρα (5 χλμ.), του Μαλλιακού κόλπου (11 χλμ.) και του Το-

ΑΠΙΣΤΕΥΤΕΣ ΕΠΙΔΟΣΕΙΣ

» Το παραολυμπιακό ρεκόρ στο 100 μέτρα, του Νιγηριανού Adjibola Adeoye, που έχει ακρωτηριασμό του άνω άκρου, είναι 10.72 και απέχει μόλις 8 δέκατα του δευτερολέπτου από το ολυμπιακό ρεκόρ του Donovan Bailey (9.84). » Σε ορισμένα, μάλιστα, αθλήματα, όπως στην άρση βαρών σε πάγκο, παραολυμπιακοί αθλητές έχουν πετύχει παγκόσμια ρεκόρ αθλητών χωρίς αναπηρία. Το παγκόσμιο ρεκόρ των 193,5 κιλών, του Αιγύπτιου Ahmed Gomaa Mohamed Ahmed, ξεπερνά το ρεκόρ των μη αναπήρων κατά 10 κιλά! » Στις γυναίκες, αντίστοιχα, η Γιαπωνέζα αθλήτρια δρόμου, Tsubida Wakato, έχει διανύσει με σμαξίδιο τα 42,195 χιλιόμετρα του Μαραθωνίου σε 1.38'32'', ενώ η καλύτερη επίδοση αθλήτριας χωρίς αναπηρία είναι 2.18'47'' της Catherine Ndereba από την Κένυα.

» Αξίζει να σημειωθεί, επίσης, ότι αρκετοί αθλητές με αναπηρία που συμμετείχαν σε Ολυμπιακούς Αγώνες κατέκτησαν θέσεις στο ολυμπιακό βάθρο πριν από την πρώτη επίσημη οργάνωση Παραολυμπιακών Αγώνων, συναγωνιζόμενοι αθλητές χωρίς αναπηρία.

1. Ο Γιάννης Χατζήμπεης στο απέραντο γαλάζιο.
2. Μήλος-Τερματισμός: Η χαρά της πραγματοποίησης ενός τρελού ονείρου.
3. Ο Νίκος Πατερνάκης επιβιβάζεται στο φουσκωτό υπό το άγρυπνο βλέμμα των ανδρών του Λιμενικού.
4. Ο Γιάννης Μαθός που διέπλευσε τη Μάχη το 1998 με τον Σάκη Κωστόρη.

ρωναίου κόλπου (26 χλμ.), της Χαλκιδικής είχαν μεγάλη εμπειρία στις μαραθώνιες αποστάσεις σε ανοικτή θάλασσα. Ωστόσο, η διάσχιση του Αιγαίου ήταν ένα δύσκολο και επικίνδυνο στοίχημα. Είχα την τύχη να ακολουθήσω την ομάδα του Αιγαίαθλου σε αυτό το μοναδικό εγχείρημα και να ζήσω από κοντά τις αντιξοότητες που αντιμετώπισαν, να διαπιστώσω την προσηλωσή τους στην επίτευξη του στόχου τους, τη μεταξύ τους σύμπνοια, τα αστεία και το αστείρευτο κέφι τους και, πάνω απ' όλα, την ανείπωτη χαρά τους στον τερματισμό που ισοποιούσε την πραγματοποίηση του ονείρου τους.

Η ΕΚΚΙΝΗΣΗ ΔΟΘΗΚΕ από τις Καβοκολόνες του Σουνίου στις 20 Σεπτεμβρίου και ο τερματισμός πραγματοποιήθηκε στον Αδάμαντα της Μήλου πέντε μέρες αργότερα, με ενδιάμεσους σταθμούς την Κύθνο, τη Σέριφο, τη Σίφνο και την Κίμωλο. Δύο ισοπονητικά σκάφη, στα οποία επέβαιναν οι αθλητές και οι συνοδοί τους, ένα φουσκωτό επανδρωμένο με

άντρες της Λέσχης Ελλήνων Καταδρομέων και το ναυαγοσωστικό Α. Γ. Παπαδάκης με κυβερνήτη το σημαιοφόρο του Λιμενικού Σώματος Νικόλαο Κονσολάκη συνόδευαν την ομάδα σε όλη τη διάρκεια του ταξιδιού. Μέσα στα χειροκροτήματα των συγκεντρωμένων κατοίκων γινόταν κάθε πρωί η εκκίνηση από το νησί όπου είχαμε φτάσει το προηγούμενο βράδυ και στη συνέχεια κάθε 45 λεπτά γινόταν οι αλλαγές μέχρι το επόμενο νησί. Η απόσταση που είχαν να διανύσουν καθημερινά κυμαινόταν από 30 ως 45 χιλιόμετρα, που όμως λόγω των ρευμάτων συχνά γινόταν πολύ μεγαλύτερη. Έτσι, καθένας από τους επτά αθλητές έπαιρνε τη σκυτάλη τρεις και τέσσερις φορές την ημέρα.

Οι ισχυροί βοριάδες (7 και 8 μποφόρ) των δύο πρώτων ημερών όχι μόνο δυσκόλευσαν την κολύμβηση και τις αλλαγές, αλλά κόντεψαν και να ματαιώσουν την προσπάθεια.

Από τα παραπλέοντα σκάφη, όλοι προσαποθύσαμε να μη χάσουμε ούτε στιγμή από τα μάτια μας τον αθλητή που ήταν στο νερό, ο οποίος περιοδικά εμφανιζόταν κι εξαφανιζόταν μέσα στα τεράστια κύματα. «Είναι σαν να βρίσκεσαι ξαφνικά από τον πρώτο όροφο στο γκαράζ», είπε χαρακτηριστικά ο Κώστας Φύκας, προσπαθώντας να περιγράψει την αίσθηση της κολύμβησης στη φουρτιουνιασμένη θάλασσα.

Ευτυχώς, όμως, σταδιακά ο καιρός έπεσε και η τελευταία μέρα έφερε μία υπέροχη φθινοπωρινή μπουνάτσα. Τότε πια, ο άθλος έγινε παιχνίδι και απόλαυση.

Είχα αποφύγει ουστηματικά όλες τις προηγούμενες μέρες να τους απευθύνω την κλασική ανούσια ερώτηση: «Πώς αισθάνεστε ενώ κολυμπάτε στο ανοικτό πέλαγος; Προτίμησα να βουτήξω μαζί τους και να τους ακολουθήσω, αισθανόμενος για μερικές εκατοντάδες μέτρα. Για να νιώσω έτσι, από πρώτο χέρι τον λιγγο της γαλάζιας αβύσσου, τον ασφυκτικό πανικό στη θέα κάθε μαύρης σκιάς που γλιστρούσε αθόρυβα στα βάθη, την αίσθηση της ανθρώπινης μηδαμιότητας μπροστά στην απεραντοσύνη του υγρού στοιχείου.

Τόσο κατά τη διάρκεια του Αιγαίαθλου όσο και στο αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα, τα ΜΜΕ δεν έδωσαν τη δέουσα προσοχή. Ήταν ένα «θέμα» που έκριναν ότι μάλλον δεν θα «πουλούσε». Κι έτσι ασχολήθηκαν από ελάχιστα έως καθόλου.

Αν καταπιανόμαστε με το Αιγαίαθλο τώρα (ένα χρόνο μετά) είναι γιατί οι πραγματικοί άθλοι δεν έχουν ημερομηνία λήξης και δεν μπορεί να υπόκεινται στους αγοραίους νόμους. Και γιατί με αυτόν τον τρόπο, μέσα από αυτές τις σελίδες, θέλουμε να ευχηθούμε σε όλους τους αθλητές της Παραολυμπιάδας «καλή επιτυχία» στην προσπάθειά τους. **Α**